

UNDE FAC SPORT

COPIII DUMNEAVOASTRĂ? ... (III)

„O după-amiază obișnuită pe str. Nicolae Iorga din raionul 30 Decembrie. Pe trotuarul din dreptul blocului cu nr. 55, trei fete — Dana, Beatrice și Ica — se joacă cu mingea. La un moment dat, mingea este proiectată în mijlocul străzii. Spontan, una dintre ele — și aceasta este Dana — se grăbește s-o „recupereze”. Cu gindul (și cu ochii) la minge fetița nu vede că, în același timp, din spre stînga își face apariția, venind în mare viteză, o limuzină. O frinare scurtă, ascuțită, metalică și mașina oprește lângă Dana! Speriată, fetița uită de minge și, în cițiva pași, este din nou pe trotuar...

Repovestesc întâmplarea, care ar fi putut avea urmări dintre cele mai grave, tovarășului Gh. Nicolescu, unchiul Danei Negulescu.

— Ce să facem, tovarășe? Copiii au nevoie de mișcare, de joacă. Unde să-și consume energia? Dv vedeți bine: blocul nostru nu dispune de o curte interioară. Știu, copiii noștri le-ar trebui un spațiu special, un parc de pildă, dar unde să-l găsim, cît mai aproape?... Intîmplarea de mai sus mi-a sugerat acest reportaj-anchetă. Am continuat, deci, călătoria pe str. N. Iorga. Peste tot, copiii transformaseră trotuarele și, deseori, și spațiul carosabil al străzii, în veritabile terenuri de volei, handbal sau fotbal. Mă opresc în dreptul locuinței tov. G. Șeleveț, muncitor la stadionul „23 August”.

— În grupul acestor copii se află și băiatul meu, Valentin. Este la o vîrstă la care n-ar mai trebui să am emoții; elev în clasa a X-a a Liceului „Nicolae Bălcescu”. Îi place mult fotbalul. Se pare că are și ceva talent. Dar, ca să se joace aici, în stradă, nu știu dacă este o rezolvare... Mai ales că pe strada noastră este o circulație foarte intensă.

Nici tatăl lui Ionuț Rădulescu, elev în clasa a VIII-a a Școlii generale nr. 64, tovarășul Traian Rădulescu, salariat la cooperativa „Igiena”, nu este mulțumit de felul cum copiii „rezolvă” problema atât de importantă pentru ei, a spațiului de mișcare, de joacă. Și la fel există o preocupare și pentru alți părinți — Ilie Dobre, de la Inspectoratul navigației civile, Iordan Zănescu, inginer I.R.C.R. sau Constantin Dumitrescu, maior în cadrul M.F.A.

— Ne-am adresat în câteva rânduri responsabilului de stradă și chiar deputatului nostru, îmi spun cei consultați. Ni s-a dat să înțelegem că se caută o rezolvare, că vom fi scutiți de emoții, de... surprizele ce le oferă strada. Am propus, de pildă, să fie afectat pentru joacă terenul din vecinătatea parcului situat la extremitatea străzii noastre, acolo unde a înflăcărat, pînă acum 2-3 ani, un restaurant-terasă. Ar fi o soluție care ar rezolva integral problema...

Ne-am deplasat la fața locului. Un spațiu destul de întins, de aproximativ 800 m², izolat, ferit de contactul cu strada.

— Astăzi-îarnă aici a fost amenajat un patinoar. Sigur, o improvizare. De ce, de pildă, acum n-ar fi folosit ca spațiu de joacă pentru copii?

M-am făcut exponentul părinților copiilor din str. N. Iorga și cu această întrebare m-am adresat tovarășei Elena Socaciu din activul Statului popular al raionului 30 Decembrie. Îi putem informa astfel pe cei interesați că, în acest an, Comitetul executiv al Statului popular raional a aprobat amenajarea a 5 terenuri de joacă pentru copii precum și reamenajarea altor 47. Pentru o asemenea lucrare a fost alocată suma de 133 000 lei. Iar terenul vizat se află și el cuprins în plan. Pentru amănunte tehnice, am fost îndrumat către secția spații verzi a raionului.

— Copiii de pe strada Nicolae Iorga, ca și de pe cele învecinate, I. C. Frimu, Amiral Urseanu etc., se pot bucura, ne spune tovarășă inginer Doina Ulea, responsabilă secției. Chiar în acest trimestru vor începe lucrările de amenajare a terenului cu pricina. Pentru cei mici vom construi un așa-zis labirint cu jucării; celor mari le vom pune la dispoziție terenuri de volei, baschet, de handbal și fotbal redus. Deci...

Da, o rezolvare fericită a problemei! Cu un singur aspect n-am fost de acord: de ce lucrările de amenajare urmează a fi încheiate tocmai către sfîrșitul lunii august? N-ar fi mai util ca tinerii să beneficieze de aceste spații de joacă încă din iunie, din primele zile ale vacanței „mari”? Sigur, pentru aceasta este necesar un mic efort. Dar un efort la care părinții (ca și copiii, desigur) ar subscrie din toată inima!

TIBERIU STAMA

Intr-un număr viitor — „Magistrala Nord-Sud” și o concluzie generală la ancheta noastră: „Unde fac sport copiii dumneavoastră?”

„Cupa Primăverii” la pentatlon modern

Astăzi se va da startul în prima competiție de pentatlon modern din acest sezon. Este vorba de concursul cu caracter republican dotat cu „CUPA PRIMĂVERII”. La întreceri și-au anunțat participarea echipele Steaua I și II, Gloria, Academia Militară din București, Politehnica Timișoara și A.S.A. Cluj.

Competiția se va desfășura după

următorul program: miercuri ora 9: proba de călărie, la baza hipică din cal. Plevnei; joi — ora 8,30: proba de spadă, în sala de la stadionul Republicii; vineri — ora 14: proba de pistol, la poligonul Tunari; sîmbătă — ora 16: proba de înot, la bazinul Floreasca; duminică — ora 9: proba de cros, pe traseul de la G.A.S. Roșia.

ELOGIU BIROCRATIEI

Terenurile de tenis din Brașov au aparținut ani și ani clubului Steagul roșu. Și era normal să fie așa. Aici există cea mai puternică secție din oraș, aici existau oameni care se ocupau de buna lor întreținere și folosire.

Pînă cînd într-o bună zi, anul acesta, terenurile au fost luate clubului Steagul

roșu și trecute în custodia consiliului orașenesc UCFS. Era nevoie de așa ceva? Nu, nu era nevoie!

Sînt ele mai bine îngrijite? Nu, sînt îngrijite mai prost. Existau, poate, oameni mai mulți care să se ocupe

de buna întreținere a zgurei? Ași! Nu există nici unul. Atunci, ce a cîștigat Steagul roșu din această ciudată rocadă?

N-a cîștigat nimic. A pierdut! Acum, pentru fiecare schimb de mingi, clu-

bul plătește chirie. Cronometrul înregistrează orele de folosire, iar casierul... taie chitanțele. Bravo!

ZOOLOGICA

Tovarășul ISACHI, antrenorul echipei de fotbal a

noastre și din alte părți. Jucătorii pe care îi pregătește (sau, mai exact, pe care ar trebui să-i pregătească) sînt gratulați cu epitețele... zoologice cele mai diverse. Antrenorul Isachi are, mai cu seamă, prădătoare pentru mamiferele domestice. Dar, dacă animalele al căror nume figurează curent în vocabularul său sînt inofensive, metoda „pedagogică” a antrenorului de la Săvinești este foarte nocivă.

FORFAIT...

La 8 și 9 aprilie, orașul Pitești trebuia să găzduiască etapa de zonă a campionatului de volei al școlilor profesionale și tehnice. Organizatorii au luat

toate măsurile necesare: s-au îngrijit de cazare și de o sală corespunzătoare, au popularizat competiția, au difuzat biletele (amatori s-au găsit destuli). N-au prevăzut oamenii un singur lucru: că reprezentanțele regiunilor București, Oltenia, Dobrogea și oraș București nu se vor prezenta la întrecere.

După două zile de... așteptare, echipele de băieți și fete ale orașului Pitești au fost declarate cîștigătoare.

Festivitatea de premiere n-a avut loc!

Rubrică redactată de VALERIU CHIOȘE și DAN GĂRLEȘTEANU după scrisorile corespondenților noștri

„Scrimă pugilistică”

nu prea s-a văzut la finalele juniorilor!

● La orizont, cițiva „grei” care promit

Bucuria succesului pentru unii, amărăciunea înfrîngerii la alții, au constituit cîteva momente marcante ale finalelor campionatelor republicane de juniori, disputate sîmbătă seara în sala sportului din Galați. Aceste partide decisive, purtate într-o notă de exemplară dirigență, ne-au dovedit din nou că boxul nostru dispune de numeroase rezerve care vor putea înlocui „mine” pe actualii titulari.

Tubitorii boxului din localitate au părăsit sala mulțumiți.

LECȚIE PRACTICĂ

Așa se trece un gard, demonstrează o atletă unui grup de tinere eleve de la Școala sportivă nr. 3 din Capitală

Foto: T. Roibu

Aveau și de ce: favoriții lor, tinerii pugiliști din regiunea Galați, cuceriseră 8 titluri de campioni ai țării, realizînd — din acest punct de vedere — cea mai valoroasă performanță a lor din istoria campionatelor noastre de juniori. La acest remarcabil succes și-au adus o prețioasă contribuție și antrenorii C. Dobrescu, Gh. Bobinaru, I. Zlătaru (Brăila) și Petre Mihai (Galați).

Succesul pugiliștilor gălățeni se datorește în mare măsură pregătirii fizice deosebite, combativității de care au dat dovadă. Din punct de vedere al cunoștințelor tehnice ei s-au prezentat la un nivel mai slab. (Excepție au făcut doar tinerii Cocirlea, Dobrescu și Moroianu, al căror stil de luptă este, într-adevăr, spectaculos). Dar în această privință nu ne vom referi numai la pugiliștii gălățeni.

La recente finale s-a observat că o bună parte dintre participanți, pun preț aproape exclusiv pe forță, pe „bătăie”, din care cauză neglijează nepermis de mult apărarea. Se pune întrebarea: dacă acești tineri (în vîrstă de 15-18 ani) recepționează atîtea lovituri, cum vor putea ajunge boxeri de valoare, capabili să reprezinte cu cinste sportul nostru cu mînuși în confruntări internaționale?

Am putea număra „pe degete” juniorii care au făcut, ceea ce se cheamă „scrimă pugilistică”. În afară de Cocirlea, Dobrescu și Moroianu, amintim mai sus, ar mai fi de adăugat doar cițiva. Din cei 95 de participanți la finale am mai reținut pe G. Decebal, O. Rusiț (Farul Constanța), V. Ikiș (Voința Cluj), V. Ivan (S.P.C.), frații Mihalcea (Dinamo

Buc.), M. Toni (Chimia Orașul Gh. Gheorghiu-Dej), I. Forian (Crișul Oradea) și... cam atît. Să recunoaștem însă că sînt foarte puțini.

★

● La finalele juniorilor a surprins neplăcut absența aproape totală a reprezentanților regiunii Oltenia care, în anii trecuți, ne obișnuiseră cu o participare masivă. Da data aceasta, boxul din Oltenia a avut doar un singur „emisar”, în persoana tînarului C. Țoca (antrenor C. Drăghici) din Tr. Severin. Nici regiunea Ploiești n-a avut prea mulți reprezentanți, ceea ce dovedește că antrenorii din Ploiești, Cîmpina, Plopeni nu se preocupă de pregătirea speranțelor. În schimb, antrenorul D. Marin, din Buzău, a venit la Galați cu trei boxeri — Aldea, Mareș și Petrescu — ultimul evoluînd chiar în finale.

★

● Vom avea peste cițiva ani „grei” de valoare? Se pare că da. Întrecerile finale ne-au prilejuit o constatare îmbucurătoare. Tinerii D. Bucur (Metalul Bocea), I. Albu (I.S. Cîmpina Turzii), V. Lehaduș (Constructorul Galați) și D. Zelinca (C.S.M. Cluj) au arătat calități nebănuite pentru vîrsta lor. Forța și acuratețea loviturilor, execuția rapidă a directelor (pentru că, deocamdată ei nu cunosc și alte procedee tehnice), mobilitatea deosebită, în ciuda celor aproape 90 de kilograme cît cîntărește fiecare, ne-au surprins plăcut. Sînt tineri cu reale perspective, cărora federația trebuie să le acorde toată atenția.

R. CALĂRAȘANU

DOSAR: Mai „tare” ca în filme!

(Urmare din pag. 1)

V-o faceți singuri. Va fi nevoie, poate, s-o luați chiar de la început, de la cursul elementar, unde se învață că și fotbalul are disciplină lui). „Frecușul” a început din min. 3, cînd un fault a declanșat reacția în lanț; toți jucătorii mizileni au devenit... radio-activi: faultau tot ce întîlneau în cale, loveau adversarul fără minge, bruscau arbitrul de centru, în timp ce de tîșieri se ocupau inveterații suporteri: în min. 40 unul din ei este... aranjat cu un bolovan trimis în piept. Paraschiv, uînd că este în teren și crezîndu-se în Pampas, a sărit asupra primului buzoian, l-a pus la pămînt, i-a făcut zob arcada, i-a mai dat una ca să fie sigur de „reusită” și a pornit după altul. În prim plan a venit însă Ion Oprea, care și-a ales ca victimă extrema dreaptă de la Metalul. Nu s-a dat bătău pînă nu l-a lovit cu picioarele și apoi, ca un veritabil Robin Hood, a împărțit pumni în dreapta și în stînga și a fugărit pe doi pînă dincolo de linia de aut. Eliminat din joc (împreună cu Caloiaru de la Buzău), el a predat stafeta lui Gheorghe Ion II. Acesta s-a remarcat în min. 88 cînd a sărit la Naf-

tan (Metalul) și l-a lăsat... la pămînt. Eliminată, a avut o ultimă scîlpire: a apucat o cărămidă și a înaintat spre arbitru, uînd spre cei care îl țineau: „lăsați-mă să-l omor”. (În ședința, ceea ce prezidentului „libertatea” de a-și motiva „Comportarea mea criminală”. Și eu, care tocmai voiam să scriu ceva despre spiritul olimpic al întrecerii sportive, despre atmosfera tovarășească ce trebuie să domine pe terenul de joc! Aș fi fost în... contratimp (Ai doi ani pentru revizuire... vocabularului. Ion Gheorghe).

Meciul a avut sfîrșit „eroic”. Aurel Dinuță a smuls steagul de colț și l-a fugărit pe arbitru, care semnalizase corect o poziție de ofsaid. (Pentru temperarea elanului i s-a dat cîinci etape). N-au trecut nesănătoși nici cei care au sprijinit „atacul”: Ion Chițan, Constantin Șerban și Gheorghe Ion II.

Toate felicitările pentru „performanță” realizată și toată considerația noastră pentru spiritul pedagogic al antrenorului nostru (Spuneți că în ultimul timp antrenorul v-a părăsit. Însămnă că v-a aveați tare

dragi. În orice caz comportarea voastră miroase a copii fără tată).

V-ați asigurat lipsa a șapte titulari. Credem că ar fi fost mai indicat să fie suspendată toată echipa. Să fie șters definitiv din orice statistică Rapid Mizil. N-au ce căuta în teren indivizii care n-au nimic de-a face cu sportul. Cunoșc ei oare că sensul întrecerii sportive este recunoașterea celui mai bun și nu victoria cotonogărilor, că sportul presupune stimă și respect, nu injurături și pumni, că înseamnă ordine și disciplină, nu debandadă și huliganism?

Sau la Mizil „întrecerea sportivă” a căpătat altă interpretare??? Nici nu ne surprinde din moment ce, după faptele întîmplute, CONSILIUL REGIONAL UCFS PLOIEȘTI a întocmit un raport caldut prin care ne face cunoscut că meciul s-a desfășurat în condiții normale, numai cu... trei excluderi (mici) și, cu cîteva incidente (neînsemnate). Ba propune și soluții „eficiente” pentru îmbunătățirea situației: ședințe educative (trezește mortul cu stîmție, cum spunea Molier). Să știți că vrea să le facă o dojană părintească!